

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 594/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B1-8C/108/2006 po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 384/2024 z 3. septembra 2024 a od začiatku tohto konania takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 10. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v civilnom spore po právoplatnosti (18. septembra 2024) nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 384/2024 z 3. septembra 2024 (ďalej len „skorší nálezn“). Tiež sa domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (čl. 36 ods. 1 listiny) a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy (čl. 11 ods. 1 listiny) a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom mestského súdu, na ktorý od júna 2023 prešiel výkon súdництва z Okresného súdu Bratislava I, v namietanom konaní, a to od jeho začiatku v roku 2006.

2. Žalobkyňa sa od roku 2006 proti žalovaným 77 vlastníkom bytov (jednou zo žalovaných je sťažovateľka, žalovaní sú zastúpení rozdielnymi zástupcami) domáha v prospech svojho nebytového priestoru po viacerých zmenách žaloby umožnenia prechodu a prejazdu (zriadenia vecného bremena) cez pozemok, na ktorom je postavený bytový dom žalovaných, a cez pozemok, ktorý prilieha k tomuto bytovému domu. Už skorším náleznom bolo vyslovené, že postupom

mestského (okresného) súdu v tomto konaní boli porušené ústavné práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote, mestskému súdu bolo prikázané konať bez zbytočných prietáhov a sťažovateľke bolo priznané finančné zadosťučinenie 1 000 eur. Nebolo vyhovené jej námietkam o porušení ústavných práv na súdnu ochranu (spravodlivé súdne konanie) a vlastniť majetok (pokojne užívať svoj majetok).

3. Sťažovateľka zdôrazňuje celkovú dĺžku konania takmer 19 rokov a to, že od právoplatnosti skoršieho nálezu ubehol viac ako rok bez toho, aby bolo o aj proti nej podanej žalobe právoplatné rozhodnuté. Bez toho, aby bližšie opísala postup mestského súdu po skoršom náleze, dopĺňa, že v auguste 2025 na rozdiel od ostatných vlastníkov bytov nesúhlasila s dohodou so žalobkyňou, na základe ktorej by bol žalobkyni za odplatu umožnený prístup cez pozemky patriace k bytovému domu. Sťažovateľka zdôrazňuje, že v prospech žalobkyne bolo nariadené predbežné opatrenie, no neskôr sa preukázalo, že žalobkyňa má aj iný prístup k svojmu nebytovému priestoru. Okrem toho uvádza, že v spore ju zastupuje advokát, a preto vynaložila náklady na zastupovanie. Žiada priznať finančné zadosťučinenie 10 000 eur.

II.

4. K ústavnej sťažnosti je priložený len skorší nález a návrh mimosúdnej dohody, ktorá má byť uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanými, zastúpenými správcom bytového domu. V rozpore s § 123 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) k ústavnej sťažnosti nie sú pripojené žiadne dôkazy o postupe súdu v období po právoplatnosti skoršieho nálezu. V rozpore s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde z tvrdení sťažovateľky ani nie je zrejmé, aký je súčasný stav namietaného konania, teda či je konanie stále prerušené z dôvodu dedičského konania po jednom zo žalovaných. Rovnako nie je zrejmé, aký vplyv na priebeh namietaného konania majú sťažovateľkou osvedčené mimosúdne rokovania medzi žalobkyňou a žalovanými vlastníkami bytov. Skorší nález ústavného súdu dokazuje zásah do práv sťažovateľky, ktorý bol posúdený už skorším nálezom ústavného súdu. Skutkové dôvody ústavnej sťažnosti spočívajúce len v strohom tvrdení o tom, že v namietanom konaní nebolo stále právoplatne rozhodnuté bez opisu stavu a priebehu konania po skoršom náleze, sú nekonkrétne, a preto ich nemožno považovať za dostatočné tak, ako to predpokladá § 123 ods. 2 písm. d) a ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavná sťažnosť tak nemá zákonom ustanovené náležitosti, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

5. Nebol dôvod na to, aby ústavný súd postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde tieto nedostatky ústavnej sťažnosti naprával tak, že by sťažovateľku vyzýval na ich odstránenie. Sťažovateľka namiesto toho, aby uviedla konkrétne skutkové tvrdenia a tieto podložila spôsobom predpokladaným zákonom o ústavnom súde, predovšetkým údajom o tom, v akom stave sa nachádza namietané konanie, zbytočne na 21 stranách uvádza rozvláchnu argumentáciu, ktorej základom je neadresná a neprehľadná judikatórna koláž.

6. Okrem toho nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie ústavných práv (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). Od posledného nálezu ústavného súdu do podania ďalšej ústavnej sťažnosti sťažovateľky uplynula doba niečo približne roka, počas ktorého s ohľadom na počet žalovaných dochádza ku komplikovanému procesu mimosúdneho

riešenia sporu. Ak v takomto stave mestský súd v spore nekonal, nemožno dospieť k záveru, že by jeho postup nadobudol takú intenzitu zásahu do ústavných práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote, ktorý by odôvodňoval záver o opätovnom porušení týchto ústavných práv.

7. V rozsahu námietky porušenia ústavných práv na súdnu ochranu (spravodlivé súdne konanie) a vlastníť majetok (pokojne užívať svoj majetok) postupom mestského (okresného) súdu od podania žaloby napriek tomu, že od predchádzajúceho nálezú ústavného súdu ubehol približne rok, nie je dôvod odchyliť sa od záverov skoršieho nálezú o neporušení týchto ústavných práv. Prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov nespadá pod ochranu práva na súdnu ochranu. Ibaže by výsledok konania pre extrémne prietahy bol pre stranu konania bezpredmetný (IV. ÚS 242/07). V prípade sťažovateľky tomu tak s ohľadom na predmet sporu nie je. Sťažovateľka je žalovanou a stále platí rovnaký právny stav ako pri podaní žaloby. Sťažovateľka sa nedomáhala ochrany proti v ústavnej sťažnosti tvrdým faktickým zásahom žalovanej do jej spoluvlastníckeho práva k pozemkom. Hoci sťažovateľka síce formálne môže pociťovať právnu neistotu, vzhľadom na jej postavenie v konaní a vo faktickom vzťahu k žalobkyni nemožno dospieť k záveru, že by v jej veci došlo k odmietnutiu spravodlivosti z dôvodu, že by výsledok proti nej vedeného konania bol bezpredmetný. Ak sťažovateľka tvrdí, že žalobkyňa nezákonne využíva pozemky, ktorých je spoluvlastníčkou, má civilnoprávne prostriedky ochrany svojich práv, ktoré sú, prirodzene, limitované veľkosťou jej spoluvlastníckeho podielu.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2025

Robert Šorl
predseda senátu